

udateret

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

4
Kære Joakim Skovgaard!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 32

Der er noget jeg blev glad ved forleden dag
som jeg trænger til at dele med dig.

Andrea læste for mig, hvad gl. Irenæos skriver
om "kødets opstandelse og det evige liv"

Der står — ja du må hellere få hele
begyndelsen af Kapittet, sådan som Gr. her oversat
Isaías (26, 19 og 66, 14) for jeg ser at Lindbergs og den alm.
overs. er anderledes. — Irenæos siger: "At han
som skabte mennesket fra først af, har lovet ham en
ny fødsel efter hans opløsning til stov, det lover man
fra Isaías, når det hedder: De døde skal stå op, og de
som er i gravene skal rejse sig, og de som er
i jorden skal glæde sig, ti den dag er dem en
fædedom." — og fremdeles "Jeg vil kalde på eder, og
I skal komme. Kaldes i Jerusalems, og ved sønen skal

3.

Så skal vi alle, sjæle-rens og helligede, finde vor gl.
bolig, som lures med os, og i den skyde op som
planter i vår.

Jeg var i aften oppe ved kirken og gjorde vor gravsted
i stand, og sad lidt på benken og blev så glad ved
vor stort fremtids håb, som vi er så inderligt
fælles om.

Tak for sidet hos eder. Bare jeg havde fået
Noget at se. Hils ham, hvis han endnu er hjemme.

Kærlig hilsen til alle deris og Agnetes.

deri gl. ven Augusteimer

edens hjerte fryde sig, og eders ben skal komme op
som ven plante, og I skal kende Herrens hånd, de
som dyrke ham. "Komme op som en plante" -
Jeg synes det udtryk er så vidunderligt og herligt,
og falder så godt i træld med alt hvad vor Herre
har sagt os om opstandelsen. "Hvede Kornet" der ligger
i jorden, det er ham selv. Og til opstandelsens store
og herlige dag, har hans liv overvundet al synd
og død i os, så vi, fyldte af hans liv skyder op
af mulde som de dejligste planter i hans urte
gård. Det er vel sæst at sidde og skrive dette
til dig, for hvem det vel er gamle tanker. Men det
korn så friskt og skönt frem for mig, ved dette
mit udtryk, alt det - som jeg jo nok vidste i for-
stejen. Og så har vi lov at tænke på, at ligesom
forvandlingen med vort korn og frø, foregår i lov
i jorden, så dan omdannes vore høre, i skjul for
os, men åbenbare for Gud. Og når tidens fylde opfylder,